

Arrest

nr. 300 335 van 22 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. PERSYN
Joseph Stevensstraat 7
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 7 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat C. PERSYN en van attaché F. FLAVI, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 januari 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 23 februari 2023 om internationale bescherming. Op 26 juni 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Indische nationaliteit en bent afkomstig van Warangal in de staat Telangana. Uw ouders scheidden wanneer u nog jong was waardoor u opgroeide bij uw grootmoeder en maternale ooms. Gedurende uw studies verbleef u in Hyderabad (eveneens Telangana) waar u een opleiding journalistiek volgde. Na uw studies werkte u als televisiereporter in Telangana. Daarnaast was u freelance huwelijksfotograaf. In 2014 vertrok u naar Dubai waar u een postgraduaat behaalde in 'Print Media', 'New Media' en 'Public Relations'. Nadien werkte u daar als 'Assistant Editor' voor drie ondernemingsmagazines. Nadat uw relatie met uw toenmalige vriendin op de klippen liep besloot u in 2018 terug te keren naar India. In India ging u aan de slag als assistent bij een Engelse professor in verpleegkunde te Warangal.

Daarnaast hielp u uw oom met een grondconflict waar hij al meer dan twintig jaar mee bezig was. Hij eiste in het verleden, succesvol, gronden op die aan uw moeder en maternale ooms toebehoorden. Uw oom schakelde hierna een makelaar in die de gronden in hun plaats zou verkopen. Uw oom overhandigde hem de eigendomsakte van jullie gronden met de toestemming de helft te verkopen. Die makelaar bleek later een oplichter die het geld nooit aan uw familie overhandigde. Diezelfde oplichter wilde later ook de andere helft van die gronden, hij had de eigendomspapieren al in handen maar had nog een handtekening nodig van uw ooms en moeder om deze te kunnen verkopen. Uw ooms weigerden echter nadat hij hen al eerder had opgelicht. In april en mei 2019 stierven uw beide ooms kort na elkaar aan een hartaanval. Hierdoor was uw moeder de enige die deze handtekening kon zetten. Omdat u uw moeder verbood mee te werken met deze oplichter, van wie u vermoedt dat hij de oorzaak was van het overlijden van uw ooms, werd u een doelwit voor die makelaar. In juni of juli 2019 probeerde iemand u omver te rijden met een wagen. Hierop besloot u, met de hulp van een ver familielid in de Verenigde Staten, India te verlaten in het kader van een Erasmus-opleiding in Europa.

U vertrok in september 2019 naar Oostenrijk waar u één semester studeerde. Wanneer u in Oostenrijk was werd u nog steeds gecontacteerd door de oplichter die ermee dreigde u te doden. Hierop vertrok u naar België in januari 2020 voor opnieuw een semester aan de universiteit van Brussel. Uw Erasmus kwam tot een einde na dit semester door de covid-pandemie waardoor u eveneens uw studentenstatuut in België niet kon vernieuwen.

Nadat uw studentenstatuut in België verliep adviseerde een advocaat u asiel aan te vragen in België. U vreest immers bij terugkeer de man die uw familie oplichtte. Daarnaast vreest u gediscrimineerd te worden omdat u agnost bent alsook omwille van uw ideeën over uw geaardheid. U gelooft immers dat iedereen biseksueel is en u zou geen ruimte hebben om dit uit te zoeken voor uzelf in India. U zou niet langer kunnen leven in een land waar de gangbare ideeën hierover botsen met de uwe.

U diende een verzoek om internationale bescherming in België in op 23 februari 2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Belgische verblijfskaart (kopie); Indisch rijbewijs (origineel gezien); Indische identiteitskaart (origineel gezien); belastingenkaart (origineel gezien); paspoort (origineel gezien); brief (kopie); brief en identiteitsgegevens van H. M. (...) (kopie); zes nieuwsartikelen (kopie); studiedocumenten aangaande uw erasmus (kopie); overlijdensattest van M. No. (...) en M. Ni. (...) (kopie); documenten aangaande een rechtszaak (onleesbare kopie); bankafschrift (kopie) en een documenten van Partena.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB werd India vastgesteld als een veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke

situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij een terugkeer naar India gediscrimineerd te worden omdat u agnost bent alsook omwille van uw ideeën over uw geaardheid. Verder vreest u geïsoleerd te worden door de man die uw familie in het verleden oplichtte in het kader van een grondconflict. U hebt het CGVS hier niet van kunnen overtuigen omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste verklaart dat u niet wilt teruggaan naar India omdat u er andere ideeën op nahoudt dan het conservatieve India.

Zo stelt u primo dat iedereen in se biseksueel is in uw ogen, steunt u de LGBTQIA+-gemeenschap en had u vrienden van die gemeenschap in India (NPO, p.15, zie 'brief' in groene documentenmap). U bent uw geaardheid voor uzelf nog aan het uitzoeken maar zou hiervoor geen ruimte krijgen in India. U voegt hieraan toe dat u hierdoor in India gediscrimineerd zou worden. Dit is echter een blote en hypothetische bewering waarvoor u zich niet kan beroepen op eigen ervaringen. Bovendien moet een eventuele discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgesteld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt. U bracht geen dergelijke elementen aan. Dit kan evenmin afgeleid worden uit de geldende wetgeving van India (zie blauwe informatiemap). Dat u in het verleden uitgelachen, gepest of zelfs belaagd werd op sociale media omwille van uw vrouwelijke kanten en het hebben van LGBTQIA+-vrienden is dan wel laakbaar, maar ruim onvoldoende om van een zwaarwichtige vervolging te spreken in uw herkomstland. Nota bene spreekt u van een specifieke vriend in India die zich zelfs een tijd voordeed als homo om zo de reactie van zijn omgeving te zien, dit voorbeeld bevestigt het vermoeden dat er geen systematische en zwaarwichtige discriminatie bestaat waar u vandaan komt (NPO, p.9). Hoewel het CGVS begrijpt dat personen binnen de LGBTQIA+-gemeenschap onderworpen kunnen worden aan pesterijen en sociale uitsluiting kan er niet gesproken worden van grootschalige discriminatie. Zo maken uw vrienden in India nog steeds deel uit van de maatschappij waarbij ze bijvoorbeeld hun werkzaamheden kunnen uitvoeren (NPO, p.9). Hieruit kan niet afgeleid worden dat u een persoonlijke vrees zou moeten koesteren in India omwille hiervan. De krantenartikelen die u hieromtrent neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Die artikelen spreken zich dan ook niet uit over uw persoonlijke situatie in India, u hebt dan ook niet in concreto aangetoond dat u hetzelfde zou overkomen (zie groene documentenmap).

Secundo groeide u op in een islamitisch gezin, ging u naar een christelijke school en had u hindoeïstische vrienden. Door deze verschillende invloeden ontdekte u dat u uzelf als agnost beschouwt. U beweert dat u nergens bij hoort in India en vreest geslagen te worden indien u hiervoor uitkomt (NPO, p.7). Zo hebt u in het verleden, na een post op sociale media over het samenkomen van een hindoeïstische en islamitische feestdag, veel kritiek en zelfs bedreigingen ontvangen (NPO, p.7). Hoewel ook deze feiten laakbaar zijn, kan uit de door u aangereikte verklaringen allerminst een persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Conventie worden afgeleid. Het is niet alleen een louter blote bewering, en daarnaast ook allesbehalve zwaarwichtig. Uw vrees geslagen te worden hiervoor is bovendien louter hypothetisch te noemen (NPO, p.7). Dat uw moeder u hiervoor zou haten is verder te relativiseren gezien u nog steeds contact hebt met haar en ze bereid is uw advies op te volgen omtrent het grondconflict (NPO, p.6, 11). Dat uw vrienden zichzelf soms als agnost benoemen omdat dit cool zou zijn onderlijnt opnieuw dat u geen vrees dient te koesteren in India omwille van deze levensbeschouwing. Uit de Indische wetgeving blijkt bovendien dat er geen religies uitgesloten worden, hieruit kan opnieuw worden afgeleid dat er geen zwaarwichtige en ernstige discriminatie bestaat in India omwille van deze levensbeschouwing (zie blauwe map).

De feiten waarover u spreekt blijken derhalve onvoldoende ernstig en kunnen niet worden beschouwd als een vervolging in de zin van het verdrag van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten tweede zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in India een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen ten gevolge van het grondconflict tussen uw familie en een makelaar in India.

Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u het vermeende grondconflict van uw familie niet staakt door middel van documenten, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aantast. Hoewel het

conflict al langer dan vijftientig jaar zou aanslepen en u uw familie daar zelf bij geholpen zou hebben, legt u niet meer dan een onleesbare kopie neer van een rechtszaak omtrent de eigendommen van uw familie (NPO, p.5, zie groene documentenmap). Door de kwaliteit van deze kopie kan er geen enkele bewijswaarde aan gehecht worden. Wat er ook van zij, dit document staat op geen enkele manier uw persoonlijke problemen met de makelaar.

Aangaande het overlijden van uw ooms dient gesteld dat hieruit evenmin automatisch een vrees afgeleid kan worden voor u. De overlijdensattesten van uw ooms zijn in elk geval hoogstens een begin van bewijs van het overlijden van uw ooms ten gevolge van een hartaanval maar bevatten geen enkele informatie met betrekking tot de omstandigheden van hun dood (zie groene documentenmap). Dat u de makelaar beschuldigt van hun hartaanvallen wordt dan ook niet ondersteund door deze documenten (zie 'brief' in groene documentenmap, NPO, p.10). Voorts volstaan deze documenten niet om de familieband tussen u en uw maternale ooms aan te tonen. U legt geen enkel ander document neer dat jullie band objectief zou kunnen staven.

Wat betreft uw persoonlijke situatie dient opgemerkt te worden dat op basis van uw verklaringen geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade kan vastgesteld worden. U beweert dan wel dat iemand u probeerde te overrijden met een wagen, waaraan u kon ontsnappen omdat u een goed fietser bent. U vertelt hierover dat een SUV-wagen u achtervolgde in juni of juli 2019 (NPO, p.14). Aan de hand van de nummerplaat kan u met zekerheid zeggen dat het niemand van Warangal was die u probeerde aan te rijden (NPO, p.14). Verder hebt u geen enkel idee wie u achtervolgde. U beweert er wél zeker van te zijn dat de makelaar hier achter zou zitten (NPO, p.14). Aan zulke vage verklaringen kan geen enkele bewijswaarde gegeven worden. Aangezien dit vage incident het enige is dat de basis vormt voor uw vrees bij terugkeer naar India kan verwacht worden dat u meer concrete elementen aangeeft waarom u precies die man vreest. U ontving later nog dreigberichten van die makelaar via WhatsApp. Opnieuw slaagt u er niet in om stavingsstukken neer te leggen, toevallig blijkt uw telefoon stuk gegaan te zijn, waardoor u geen bewijsstukken meer heeft (NPO, p.14). U hebt dan ook niet kunnen aantonen werkelijk die makelaar te vrezen in India.

Ten overvloede dient opgemerkt dat u of uw familie op geen enkel moment een poging gedaan zou hebben om zich tot de autoriteiten te richten. Vreemd gezien de beweerde aanval en doodsbedreigingen waar u gewag van maakt. U speculeert dat u en uw familie dit niet konden omdat de makelaar, van wie u overigens op geen enkel moment een naam geeft, een invloedrijk persoon is die de politie goed kent (NPO, p.12). Verder dan dat hij goede connecties heeft bij de politie en politiekers komt u echter niet wanneer u hem tracht te beschrijven (NPO, p.12). Dat u geen advocaat raadpleegde in India omdat dat 'niets voor u is' tart alle verbeelding (NPO, p.13). Indien iemand bedreigd wordt met de dood kan men verwachten dat deze zijn principes aan de kant zou kunnen schuiven. Daarnaast blijkt u in België geen enkel probleem te hebben met advies in te winnen bij advocaten of u te laten bijstaan door een advocaat. Dat u in India op geen enkel moment bescherming hebt gezocht en ter plaatse uw problemen trachtte op te lossen waardoor u na het verlopen van uw studentenvisum de fundamentele beslissing nam niet meer terug te keren naar India is hoe dan ook niet te volgen. Dat u nergens in India veilig zou zijn voor deze makelaar is, gezien de grootte van het land, bovendien weinig overtuigend (NPO, p.14).

Uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek tasten de geloofwaardigheid van uw terugkeervrees verder aan. Zo stelt het CGVS vast dat u pas in september 2019 uw regio verliet, terwijl uw ooms in resp. april en mei 2019 overleden (of zelfs gedood werden volgens u) en u in juni of juli 2019 werd achtervolgd door een wagen. Dit wijst geenszins op een dringende nood aan bescherming.

Daarbij blijken uw problemen evenmin uit incidenten sinds uw vertrek uit India. Uw bewering dat uw moeder verhuisde om een gesloten leven te leiden is niet ernstig te nemen. Ze verhuisden immers slechts enkele huizen verder binnen dezelfde straat en woont op heden bij haar zus (NPO, p.13). Daar stelt ze het goed en ondervindt geen enkel probleem in het kader van het grondconflict (NPO, p.7). Dat de oplichter alleen bedreigingen naar u zou uiten, zonder uw moeder ook maar één keer lastig te vallen is uiterst onlogisch (NPO, p.12). Het is immers uw moeders handtekening die van tel is. Dat u hoe dan ook principieel uw moeder verbiedt die handtekening te zetten voor de verkoop van gronden die jullie in eerste instantie nooit wilden hebben doet verder de wenkbrauwen fronsen (NPO, p.13). Het is immers uw leven dat op het spel zou staan voor die handtekening.

Het CGVS merkt aansluitend op dat u reeds in januari 2020 uw visum voor België verkreeg. Het CGVS stelt tevens vast dat u slechts 366 dagen, ofwel één jaar, legaal in België kon verblijven met uw visum, maar dat u desondanks tot 23 februari 2023 in België verbleef zonder een verzoek om internationale

bescherming in te dienen hier (zie administratief dossier, zie paspoort in groene documentenmap). U verklaart dat u daar nooit de nood toe voelde (NPO, p.4). Dit ondermijnt uw nood aan internationale bescherming finaal.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin te doen wijzigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigende en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw verblijfskaart, identiteitskaart, schooldocumenten en paspoort vormen hoogstens een begin van bewijs met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, scholing en reisroute, dewelke hier niet ter discussie staan. De documenten omtrent het overlijden van uw ooms en het grondconflict werden hierboven reeds besproken. Uw brief en de toegevoegde brief van H. M. (...) zijn verder geen objectieve stavingsstukken om uw problemen te onderbouwen. Ze hebben immers een uiterst gesolliciteerd karakter.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker aan dat hij het statuut van vluchteling dient toegewezen te krijgen.

Hij wijst hierbij op het gegeven dat hij agnost en biseksueel is, dat hij afkomstig is van een moslimfamilie en dat hij daarenboven sinds 2019 in Europa leeft waar hij steeds heeft kunnen uitkomen voor zijn eigen overtuigingen en geaardheid.

2.1.2. In een tweede middel meent verzoeker ondergeschikt dat hij het statuut van subsidiaire bescherming dient te krijgen.

Hij wijst erop dat gronddisputen met fatale afloop een veel voorkomend fenomeen zijn in Telangana en dat “*de maffieuze bendes die zich met dergelijke praktijken bezighouden*” bovendien wraakzuchtig en meedogenloos zijn. Ook stelt hij niet op de steun en/of bescherming van de lokale overheden te kunnen rekenen.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker in ondergeschikte orde de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), aan.

Hij meent dat er geen *in concreto* onderzoek is gedaan naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat de bestreden beslissing daarom vernietigd moet worden en dat er een nieuw onderzoek gevoerd moet worden.

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden fotokopieën van verzoekers diploma (stuk 1), van overlijdenscertificaten van verzoekers nonkels (stukken 2 en 3), van een “*graduation certificate*” van verzoekers moeder (stuk 4), van artikels over gronddisputen in Telangana (stukken 5, 6, 7 en 8), van een postgraduaat van verzoeker (stuk 9) en van twee verklaringen van kennissen (stukken 10 en 11) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van de middelen

In de mate dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het derde middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 juni 2023 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad wijst erop dat India bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de invoeging van deze bepaling in de Vreemdelingenwet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007

betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* India, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker om internationale bescherming.

Te dezen kan de Raad na lezing van het administratief dossier, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt genoegzaam gemotiveerd dat hij geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Verzoeker verklaart niet naar India te willen teruggaan uit vrees voor vervolging omdat hij agnost is, omwille van zijn ideeën over geaardheid en wegens een grondconflict, waarbij hij zou worden gevisieerd door een lid van de maffia dat als makelaar had opgetreden bij de verkoop van gronden van zijn familie.

Volgens de commissaris-generaal is verzoeker er niet in geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) te overtuigen van deze vrees om de volgende redenen: *“Ten eerste verklaart dat u niet wilt teruggaan naar India omdat u er andere ideeën op nahoudt dan het conservatieve India.*

Zo stelt u primo dat iedereen in se biseksueel is in uw ogen, steunt u de LGBTQIA+-gemeenschap en had u vrienden van die gemeenschap in India (NPO, p.15, zie ‘brief’ in groene documentenmap). U bent uw geaardheid voor uzelf nog aan het uitzoeken maar zou hiervoor geen ruimte krijgen in India. U voegt hieraan toe dat u hierdoor in India gediscrimineerd zou worden. Dit is echter een blote en hypothetische bewering waarvoor u zich niet kan beroepen op eigen ervaringen. Bovendien moet een eventuele discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgesteld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt. U bracht geen dergelijke elementen aan. Dit kan evenmin afgeleid worden uit de geldende wetgeving van India (zie blauwe informatiemap). Dat u in het verleden uitgelachen, gepest of zelfs belaagd werd op sociale media omwille van uw vrouwelijke kanten en het hebben van LGBTQIA+-vrienden is dan wel laakbaar, maar ruim onvoldoende om van een zwaarwichtige vervolging te spreken in uw herkomstland. Nota bene spreekt u van een specifieke vriend in India die zich zelfs een tijd voordeed als homo om zo de reactie van zijn omgeving te zien, dit voorbeeld bevestigt het vermoeden dat er geen systematische en zwaarwichtige discriminatie bestaat waar u vandaan komt (NPO, p.9). Hoewel het CGVS begrijpt dat personen binnen de LGBTQIA+-gemeenschap onderworpen kunnen worden aan pesterijen en sociale uitsluiting kan er niet gesproken worden van grootschalige discriminatie. Zo maken uw vrienden in India nog steeds deel uit van de maatschappij waarbij ze bijvoorbeeld hun werkzaamheden kunnen uitvoeren (NPO, p.9). Hieruit kan niet afgeleid worden dat u een persoonlijke vrees zou moeten koesteren in India omwille hiervan. De krantenartikelen die u hieromtrent neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Die artikelen spreken zich dan ook niet uit over uw persoonlijke situatie in India, u hebt dan ook niet in concreto aangetoond dat u hetzelfde zou overkomen (zie groene documentenmap).

Secundo groeide u op in een islamitisch gezin, ging u naar een christelijke school en had u hindoeïstische vrienden. Door deze verschillende invloeden ontdekte u dat u uzelf als agnost beschouwt. U beweert dat u nergens bij hoort in India en vreest geslagen te worden indien u hiervoor uitkomt (NPO, p.7). Zo hebt u in het verleden, na een post op sociale media over het samenkomen van een hindoeïstische en islamitische feestdag, veel kritiek en zelfs bedreigingen ontvangen (NPO, p.7). Hoewel ook deze feiten laakbaar zijn, kan uit de door u aangereikte verklaringen allerminst een persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Conventie worden afgeleid. Het is niet alleen een louter blote bewering, en daarnaast ook allesbehalve zwaarwichtig. Uw vrees geslagen te worden hiervoor is bovendien louter hypothetisch te noemen (NPO, p.7). Dat uw moeder u hiervoor zou haten is verder te relativiseren gezien u nog steeds contact hebt met haar en ze bereid is uw advies op te volgen omtrent het grondconflict (NPO, p.6, 11). Dat uw vrienden zichzelf soms als agnost benoemen omdat dit cool zou zijn onderlijnt opnieuw dat u geen vrees dient te koesteren in India omwille van deze levensbeschouwing. Uit de Indische wetgeving blijkt bovendien dat er geen religies uitgesloten worden, hieruit kan opnieuw worden afgeleid

dat er geen zwaarwichtige en ernstige discriminatie bestaat in India omwille van deze levensbeschouwing (zie blauwe map).

De feiten waarover u spreekt blijken derhalve onvoldoende ernstig en kunnen niet worden beschouwd als een vervolging in de zin van het verdrag van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten tweede zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in India een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen ten gevolge van het grondconflict tussen uw familie en een makelaar in India.

Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u het vermeende grondconflict van uw familie niet staaft door middel van documenten, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aantast. Hoewel het conflict al langer dan vijftientig jaar zou aanslepen en u uw familie daar zelf bij geholpen zou hebben, legt u niet meer dan een onleesbare kopie neer van een rechtszaak omtrent de eigendommen van uw familie (NPO, p.5, zie groene documentenmap). Door de kwaliteit van deze kopie kan er geen enkele bewijswaarde aan gehecht worden. Wat er ook van zij, dit document staaft op geen enkele manier uw persoonlijke problemen met de makelaar.

Aangaande het overlijden van uw ooms dient gesteld dat hieruit evenmin automatisch een vrees afgeleid kan worden voor u. De overlijdensattesten van uw ooms zijn in elk geval hoogstens een begin van bewijs van het overlijden van uw ooms ten gevolge van een hartaanval maar bevatten geen enkele informatie met betrekking tot de omstandigheden van hun dood (zie groene documentenmap). Dat u de makelaar beschuldigt van hun hartaanvallen wordt dan ook niet ondersteund door deze documenten (zie 'brief' in groene documentenmap, NPO, p.10). Voorts volstaan deze documenten niet om de familieband tussen u en uw maternale ooms aan te tonen. U legt geen enkel ander document neer dat jullie band objectief zou kunnen staven.

Wat betreft uw persoonlijke situatie dient opgemerkt te worden dat op basis van uw verklaringen geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade kan vastgesteld worden. U beweert dan wel dat iemand u probeerde te overrijden met een wagen, waaraan u kon ontsnappen omdat u een goed fietser bent. U vertelt hierover dat een SUV-wagen u achtervolgde in juni of juli 2019 (NPO, p.14). Aan de hand van de nummerplaat kan u met zekerheid zeggen dat het niemand van Warangal was die u probeerde aan te rijden (NPO, p.14). Verder hebt u geen enkel idee wie u achtervolgde. U beweert er wél zeker van te zijn dat de makelaar hier achter zou zitten (NPO, p.14). Aan zulke vage verklaringen kan geen enkele bewijswaarde gegeven worden. Aangezien dit vage incident het enige is dat de basis vormt voor uw vrees bij terugkeer naar India kan verwacht worden dat u meer concrete elementen aangeeft waarom u precies die man vreest. U ontving later nog dreigberichten van die makelaar via WhatsApp. Opnieuw slaagt u er niet in om stavingsstukken neer te leggen, toevallig blijkt uw telefoon stuk gegaan te zijn, waardoor u geen bewijsstukken meer heeft (NPO, p.14). U hebt dan ook niet kunnen aantonen werkelijk die makelaar te vrezen in India.

Ten overvloede dient opgemerkt dat u of uw familie op geen enkel moment een poging gedaan zou hebben om zich tot de autoriteiten te richten. Vreemd gezien de beweerde aanval en doodsbedreigingen waar u gewag van maakt. U speculeert dat u en uw familie dit niet konden omdat de makelaar, van wie u overigens op geen enkel moment een naam geeft, een invloedrijk persoon is die de politie goed kent (NPO, p.12). Verder dan dat hij goede connecties heeft bij de politie en politiekers komt u echter niet wanneer u hem tracht te beschrijven (NPO, p.12). Dat u geen advocaat raadpleegde in India omdat dat 'niets voor u is' tart alle verbeelding (NPO, p.13). Indien iemand bedreigd wordt met de dood kan men verwachten dat deze zijn principes aan de kant zou kunnen schuiven. Daarnaast blijkt u in België geen enkel probleem te hebben met advies in te winnen bij advocaten of u te laten bijstaan door een advocaat. Dat u in India op geen enkel moment bescherming hebt gezocht en ter plaatse uw problemen trachtte op te lossen waardoor u na het verlopen van uw studentenvisum de fundamentele beslissing nam niet meer terug te keren naar India is hoe dan ook niet te volgen. Dat u nergens in India veilig zou zijn voor deze makelaar is, gezien de grootte van het land, bovendien weinig overtuigend (NPO, p.14).

Uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek tasten de geloofwaardigheid van uw terugkeervrees verder aan. Zo stelt het CGVS vast dat u pas in september 2019 uw regio verliet, terwijl uw ooms in resp. april en mei 2019 overleden (of zelfs gedood werden volgens u) en u in juni of juli 2019 werd achtervolgd door een wagen. Dit wijst geenszins op een dringende nood aan bescherming.

Daarbij blijken uw problemen evenmin uit incidenten sinds uw vertrek uit India. Uw bewering dat uw moeder verhuisde om een gesloten leven te leiden is niet ernstig te nemen. Ze verhuisden immers slechts enkele huizen verder binnen dezelfde straat en woont op heden bij haar zus (NPO, p.13). Daar stelt ze het goed en ondervindt geen enkel probleem in het kader van het grondconflict (NPO, p.7). Dat de oplichter alleen bedreigingen naar u zou uiten, zonder uw moeder ook maar één keer lastig te vallen is uiterst onlogisch (NPO, p.12). Het is immers uw moeders handtekening die van tel is. Dat u hoe dan ook principieel uw moeder verbiedt die handtekening te zetten voor de verkoop van gronden die jullie in eerste

instantie nooit wilden hebben doet verder de wenkbrauwen fronsen (NPO, p.13). Het is immers uw leven dat op het spel zou staan voor die handtekening.

Het CGVS merkt aansluitend op dat u reeds in januari 2020 uw visum voor België verkreeg. Het CGVS stelt tevens vast dat u slechts 366 dagen, ofwel één jaar, legaal in België kon verblijven met uw visum, maar dat u desondanks tot 23 februari 2023 in België verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen hier (zie administratief dossier, zie paspoort in groene documentenmap). U verklaart dat u daar nooit de nood toe voelde (NPO, p.4). Dit ondermijnt uw nood aan internationale bescherming finaal.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin te doen wijzigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigende en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw verblijfskaart, identiteitskaart, schooldocumenten en paspoort vormen hoogstens een begin van bewijs met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, scholing en reisroute, dewelke hier niet ter discussie staan. De documenten omtrent het overlijden van uw ooms en het grondconflict werden hierboven reeds besproken. Uw brief en de toegevoegde brief van H. M. (...) zijn verder geen objectieve stavingsstukken om uw problemen te onderbouwen. Ze hebben immers een uiterst gesolliciteerd karakter.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in het eerste middel van zijn verzoekschrift louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging op basis van zijn geloofsovertuigingen en seksuele geaardheid en tot het citeren uit algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, noch op de persoonlijke feiten die hij aanvoert en waaruit niet kan blijken dat er in India sprake is van groepsvervolging waarbij alle agnosten of personen die bepaalde ideeën hebben over hun (biseksuele) geaardheid het slachtoffer worden van systematische en zwaarwichtige discriminatie of geweld, zonder *in concreto* in te gaan op de hierboven weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Ook door een aantal stukken die hij op het CGVS reeds had bijgebracht nogmaals als bijlage bij zijn verzoekschrift te voegen (stukkenbundel verzoeker, stukken 1-3 en 5-9) en door in het tweede middel te stellen dat in de stukken 5 tot en met 8 duidelijk wordt weergegeven dat gronddisputen met fatale afloop een veel voorkomend fenomeen zijn in Telangana en dat *“de maffieuze bendes die zich met dergelijke praktijken bezighouden”* bovendien wraakzuchtig en meedogenloos zijn, werpt verzoeker geen ander licht op deze motieven.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog een *“graduation certificate”* van zijn moeder (stukkenbundel verzoeker, stuk 4), doch dit stuk heeft geen betrekking op de persoonlijke problemen die hij in India vreest te zullen kennen bij terugkeer. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift voorts niet toe in welk opzicht dit document afbreuk kan doen aan (een van) de motieven van de bestreden beslissing.

Wat betreft de eerste bij het verzoekschrift gevoegde kopie van een verklaring van een kennis (stukkenbundel verzoeker, stuk 10), dient te worden vastgesteld dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. De tweede bij het verzoekschrift gevoegde kopie van een verklaring van een kennis (stukkenbundel verzoeker, stuk 11) heeft een gesolliciteerd karakter. Deze kennis kent verzoeker slechts drie jaar en heeft verzoeker dus niet gekend toen deze in India verbleef, zodat hij zich wat de feiten betreft louter baseert op verzoekers verklaringen. Aan deze verklaring kan dan ook geen objectieve bewijswaarde worden toegekend.

Ten slotte toont verzoeker op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa sinds 2019 tot gevolg heeft dat hij bij een terugkeer naar India persoonlijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij niet op de steun en/of bescherming van de lokale overheden zal kunnen rekenen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien wijst de Raad erop dat vermits verzoeker de door hem voorgehouden problemen in India niet aannemelijk maakt of deze onvoldoende zwaarwichtig zijn, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, India, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven in het Engels uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.4. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een kennelijk ongegrond verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN